

- for retten til lige muligheder

DH

Danske Handicaporganisationer

Kløverprisvej 10 B
2650 Hvidovre, Danmark
Tlf.: +45 3675 1777
Fax: +45 3675 1403
dh@handicap.dk
www.handicap.dk

Til Folketingets socialudvalg

Hvidovre, den 30. januar 2009

Sag 09/106 – Dok. 1181/09 KP/ck

Bliv på dit plejecenter!

Afgørelse fra Ankestyrelsen er i strid med handicapkonventionen, mener Danske Handicaporganisationer

Når en person med handicap flytter på plejecenter, forsvinder retten til et selvstændigt liv tilsyneladende. Sådan må DH konkludere på baggrund af en afgørelse truffet af Ankestyrelsen (C-37-08).

En mand på 67 år havde fået amputeret begge ben. Da han ikke havde kræfter til at færdes i bakket terræn i manuel kørestol, kunne han kun køre inden for plejecentrets område.

Manden ønskede selv at handle, køre i banken, til læge og på apoteket. Derudover havde han ønsker om at kunne køre ture i det fri for at fiske og nyde naturen. Han ville også gerne kunne besøge ekshustruen og vennerne. Indlysende og forståelige ønsker til et liv så uafhængigt af andre som muligt. Derfor ansøgte han om et el-køretøj.

Men Ankestyrelsen gav afslag på ansøgningen. De fandt ikke mandens kørselsbehov for væsentligt i lovens forstand, selvom han var omfattet af personkredsen for hjælpemidler. Ankestyrelsen mente, at almindelige daglige gøremål, som fx indkøb, bankbesøg mv. blev foretaget af plejecentrets personale, at manden var bevilget handicapkørsel, hvor han årligt kunne deltage i 104 kørsler, og at hans børn besøgte ham på plejecentret.

DH mener afgørelsen er katastrofal og i direkte strid med Handicapkonventionen. Kort og godt, bliv på plejecentret! Vi ordner de praktiske ting for dig. Du behøver ikke besøge venner i nørømrådet. De kan komme til dig. Glem dit ønske om at ordne det praktiske selv uden hjælp fra andre – glem dit ønske om at færdes frit i naturen uafhængigt af andres hjælp – glem alt om at leve et liv på egne betingelser – for nu har du fået ophold på et plejecenter.

Den bevilgede handicapkørsel på 104 kørsler årligt kan ikke dække hverdagsbehovet for at komme rundt i lokalmiljøet og i naturen. Kørslerne kan bruges til familiebesøg, forskellige arrangementer mv., men kan aldrig dække hverdagens behov for at færdes selvstændigt på egne betingelser. Frem for alt kan kørslerne ikke dække behovet for spontane aktiviteter uden for plejecentrets område.

Afgørelsen skræmmer! På vej mod Handicapkonventionens ratificering i foråret 2009 må DH konstatere, at det står skidt til med princippet om ligestilling og lige muligheder. Allerede tilbage i 1993 traf Folketinget ellers beslutning om ligebehandling af handicappede og ikke-handicappede borgere (B43).

Af Handicapkonventionens artikel 9 fremgår det bl.a., at der skal træffes passende foranstaltninger til at sikre, at personer med handicap, på lige fod med andre, har adgang til fysiske omgivelser og transportmuligheder mv. – med det formål at gøre det muligt for personer med handicap at få et selvstændigt liv og deltage fuldt ud i alle livets forhold.

Det er uværdigt, at en person skal afskæres fra at gøre helt almindelige dagligdags gøremål, færdes frit i samfundet, besøge venner og familie, tage ud i naturen mv. efter eget ønske – med den begrundelse, at plejecentret ordner det praktiske for ham, og at kørselsbehovet derfor ikke er væsentligt.

Med en lille indsats kan denne mand få sin frihed, men Ankestyrelsen siger nej. Det klinger hult i året for handicapkonventionens ratificering.

Venlig hilsen

Stig Langvad
formand

Principafgørelse (C-37-08) fra Ankestyrelsen er vedhæftet men kan også læses på dette link:
<http://www.ast.dk/afgoerelser/principafgoerelser/default.asp?pid=/principafgoerelser/gamle/aktive/c/2008/c-037-08.aspx>

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
13-08-2008

Uds. dato:
19-12-2008

Nummer:
C-37-08

J.nr.
3500489-07

Status: Gældende

Principafgørelse om: hjælpemidler - el-kørestol - kørselsbehov - plejecenter - handicapkørsel

Lov: Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 112

Socialministeriets bekendtgørelse nr. 987 af 6. august 2007 om hjælp til anskaffelse af hjælp

Bekendtgørelse: forbrugsgoder efter serviceloven
§ 1

Resumé:

Efter at en mand var flyttet på plejecenter, var han ikke berettiget til et el-køretøj, da hans kørselsbehov ikke blev anset for væsentligt.

Sagsfremstilling:

En mand på 67 år var amputeret på begge ben. Han var kørestolebruger og kunne selv komme rundt indendørs. Han var i det væsentligste selvhjulpen.

Han boede nu på plejecenter, men havde før amputationen og inden han flyttede på plejehjem et el-køretøj, som han benyttede næsten dagligt.

Han kunne ikke benytte sin manuelle kørestol andre steder end indenfor plejecentrets område, idet han ikke havde kræfter til at komme igennem det bakkede terræn.

Han søgte derfor om en el - kørestol. Begrundelsen for ansøgningen var, at han ønskede selv at handle, køre i banken, til læge og på apoteket. Han ønskede desuden at kunne køre ture i det fri for at fiske og nyde naturen. Han ville også gerne kunne besøge ekshustruen og vennerne.

Kommunen begrundede afslaget med, at manden var visiteret til hjælp fra plejepersonalet til indkøb af tobak og afhentning af kontanter 2 gange om ugen. Lægebesøg kunne ske på plejecentret, og medicinen sendtes også til centret. Dertil kom, at han var tilknyttet SBH-kørsel, som også kunne benyttes til besøg hos ekshustruen og ture i det fri.

Det sociale nævn ændrede kommunens afgørelse og fandt, at manden var berettiget til bevilling af el-kørestol.

Afgørelsen begrundedes med, at et el - køretøj ville gøre manden mere selvhjulpen og i væsentlig grad lette hans daglige tilværelse, ligesom muligheden for at kunne mødes med familie, venner og bekendte uden for plejecentrets område og uden at være afhængig af andre, ville forbedre hans livskvalitet.

Ved afgørelsen blev der lagt vægt på, at manden var afhængig af ekshustruens kørsel ved familiebesøg og ved ærinder uden for plejecentret, at han ikke kunne køre i sin manuelle kørestol på grund af terrænets stigninger, og at det var vigtigt for ham selv at kunne klare daglige gøremål som at handle, gå til lægen mv. Desuden var det vigtigt at kunne besøge venner, bekendte og køre ture i det fri.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen havde kommunen i det væsentlige gentaget den begrundelse, som var anført i dens afslag på ansøgningen. Det var desuden anført, at mandens børn boede i en anden by ca. 35 km væk og altid besøgte ham, og at han ikke havde venner og bekendte ud over ekshustruen.

Ankestyrelsen havde fået oplyst, at manden kunne benytte handicapkørslen 104 gange om året.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af begreberne "væsentlig grad af afhjælpning af varige følger af nedsat funktionsevne" og "væsentlig lettelse af den daglige tilværelse", i sager, hvor der ansøgte om bevilling af el-køretøj.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at manden ikke var berettiget til bevilling af el-køretøj. El-køretøjet skulle således leveres tilbage til kommunen.

Ankestyrelsen fandt, at det var en betingelse for at få bevilget el - kørestol som hjælpemiddel, at el-kørestolen i væsentlig grad ville afhjælpe de varige følger af funktionsnedsættelsen og derved i væsentlig grad lette den daglige tilværelse.

Formålet med hjælpen var at fremme den enkeltes mulighed for at klare sig selv eller lette den daglige tilværelse og derved forbedre livskvaliteten.

Ankestyrelsen lagde til grund, at manden var omfattet af den personkreds, der ville kunne modtage støtte til anskaffelse af hjælpemidler.

Ankestyrelsen fandt imidlertid, at mandens kørselsbehov ikke kunne anses for væsentligt i lovens forstand.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at almindelige daglige gøremål, som f.eks. indkøb, bankbesøg mv. blev foretaget af plejecentrets personale, at manden var bevilget handicapkørsel, hvor han årligt kunne deltage i 104 kørsler, og at hans børn normalt besøgte ham på plejecentret.

Det forhold, at manden ønskede at kunne foretage ture i det fri, uden at være afhængig af hjælp, medførte ikke i sig selv, at væsentlighedskriteriet var opfyldt.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.